

Tolkningsfrågor

- 1) Kan en framtida avsikt att tillhandahålla förvaltningstjänster till ett förvärsobjekt, om företagsuppköpet skulle genomföras, anses räcka för att fastställa att den potentiella förvärvaren bedriver ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4 i sjätte mervärdesskattedirektivet,⁽¹⁾ så att mervärdesskatt som den potentiella förvärvaren har betalat med avseende på varor eller tjänster som tillhandahållits i syfte att försöka få det aktuella förvärvet att fortskrida eventuellt kan anses utgöra mervärdesskatt på en ingående transaktion hänförlig till den planerade ekonomiska verksamheten att tillhandahålla sådana förvaltningstjänster?
- 2) Kan det anses föreligga ett tillräckligt "direkt och omedelbart samband", vilket identifierades som ett krav av EU-domstolen i domen *Cibo*,⁽²⁾ mellan yrkesmässiga tjänster som tillhandahållits i samband med ett sådant eventuellt företagsuppköp och en utgående transaktion som avser det eventuella tillhandahållandet av förvaltningstjänster till förvärsobjektet, om uppköpet skulle genomföras, så att det är tillåtet att göra avdrag för den mervärdesskatt som ska betalas med avseende på dessa yrkesmässiga tjänster?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

⁽²⁾ Dom av den 27 september 2001, *Cibo Participations*, C-16/00, EU:C:2001:495.

Talan väckt den 12 maj 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-251/17)

(2017/C 221/20)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och L. Cimaglia)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF, genom att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra domstolens dom av den 19 juli 2012 i mål C-565/10, kommissionen mot Italien,
- förplikta Republiken Italien att betala ett vite på 346 699,21 euro, eventuellt begränsat genom tillämpning av formeln med föreslagen minskning, för varje dags försening av genomförande av domen i målet C-565/10, från och med dagen då dom meddelas i förevarande mål och till och med att domen i mål C-565/10 genomförs,
- förplikta Republiken Italien att erlägga ett dagligt schablonbelopp om 39 113,80 euro, totalt 62 699 421,40 euro, från och med dagen då dom meddelas i mål C-565/10 och till och med dagen då dom meddelas i förevarande mål eller till och med att domen i mål C-565/10 genomförs, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom sin talan har kommissionen gjort gällande att Republiken Italien inte har genomfört den dom som domstolen meddelade den 19 juli 2012 vad gäller 80 italienska tätorter bland de tätorter som var föremål för den domen.

I detta sammanhang har Republiken Italien medgett att den inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 3 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse⁽¹⁾, vad gäller 35 tätorter. Republiken Italien medger också att den inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 10 i detta direktiv vad gäller 70 tätorter.

Kommissionen drar härur slutsatsen att Republiken Italien inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att fullt ut genomföra domstolens dom av den 19 juli 2012.

⁽¹⁾ EGT L 135, 1991, s. 40

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 15 maj 2017 –
Regina Lorenz und Prisca Sprecher mot TUIfly GmbH**

(Mål C-254/17)

(2017/C 221/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Regina Lorenz, Prisca Sprecher

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjuknämnan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)